

תת"ע 12619/12/17 - מדינת ישראל נגד דורון ישראל בצל-שדי

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 12619-12-17 מדינת ישראל נ' דורון ישראל בצל-שדי
לפני כבוד השופטת שרית קריספין

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד פינצי

המאשימה

נגד

דורון ישראל בצל-שדי

הנאשם

הכרעת דין

כנגד הנאשם נרשמה, ביום 8.6.17, הודעת תשלום קנס בגין אי מתן אפשרות להולך רגל להשלים חציה בבטחה (להלן - הדו"ח), עבירה על תקנה 67(א) לתקנות התעבורה.

הנאשם כפר באישום המיוחס לו וטען: **יש שתי נתיבים, אני הייתי בנתיב הימני, היה טנדר משמאלי. הטנדר זורם ונוסע ולא עצר וגם אני לא עצרתי ואחרי המשאית ירדה הולכת רגל כשאני כבר חציתי את מעבר החצייה. השוטרת עמדה 500 מטר משם.**

מטעם המאשימה, העידה רס"ל שירלי קפלן, עורכת הדו"ח, שסומן ת/1 ורס"ל דניס וולניקוב, מטעמו הוגש מזכר, שסומן ת/2.

מטעם ההגנה, העיד הנאשם והוצג סרטון ווידאו של מקום העבירה.

ע"פ גרסת המאשימה, ביום 8.6.17, בסמוך לשעה 13:00, רכב הנאשם על אופנוע, בתל אביב, ברחוב הירקון, מכיוון דרום לכיוון צפון ובהגיעו בסמוך לצומת עם רחוב בוגרשוב, כאשר בכיוון נסיעתו מעבר חציה המסומן על גבי הכביש, נצפה על ידי עדת התביעה, כאשר אינו מאפשר להולכת רגל, שחצתה אותה עת במעבר החציה האמור, מכיוון מערב לכיוון מזרח ומשמאל לימין כיוון נסיעת הנאשם, להשלים חצייתה, המשיך בנסיעה, תוך שהוא עוקף רכב פרטי שעצר בנתיב השמאלי וגרם להולכת הרגל לעצור בפס השלישי, מבין 9 פסים.

העדה הורתה לנאשם לעצור את הרכב ורשמה מפיו את הדברים הבאים: "ראיתי אותה ברגע האחרון, נסעתי לאט, אני רוצה ללכת לבית המשפט".

עמוד 1

במהלך ההמתנה לרישום הדו"ח, החל הנאשם לצלם את השוטרים, הלן כנגד עד תביעה 2, כי לא הזדהה בפניו, באמצעות תעודת מינוי ובהמשך, התקשר לפלוני וביקש, כי יבדקו את מספר הרישוי של האופנוע בו נהג העד ועל פי המספר, ידע את שמו של העד ואמר לו, כי הוא משוחח בטלפון עם מנהלת מוסך, העובדת בצמוד עם המשטרה. הנאשם עוכב, אך שוחרר בשטח, לאחר מספר דקות.

על פי גרסת הנאשם, הוא נהג כאמור, אך הולכת הרגל, הוסתרה מפניו, על ידי רכב גבוה, שנסע לשמאלו. הנאשם טען כי אמר לעדה, במעמד רישום הדו"ח, כי היה רכב גבוה כאמור, אך היא לא רצתה לשמוע. הנאשם אישר כי אמר לעדה את כל מה שנרשם מפיו בדו"ח וכן, אישר כי הסרטון שהציג, צולם לאחר העבירה.

לשאלות בית המשפט, השיב הנאשם, כי לא יכול היה לראות את הולכת הרגל כי הגיעה משמאלו, לחילופין, כיוון שחצתה לאחר שעבר את מעבר החצייה ולחילופי חילופין, טען כי לא הייתה על המדרכה - ראה עמוד 6 לפרוטוקול, שורות 24-32.

בהמשך, נשאל מדוע היה לו צורך לברר פרטי עד תביעה מספר 2 והשיב, כי זה לא רצה להזדהות בפניו, אך אישר, כי אכן, פנה לגורם כלשהו, לברור פרטי השוטר.

לאחר שבחנתי גרסאות הצדדים, הראיות שהוגשו מטעמם ושמעתי עדויותיהם, השתכנעתי במידה הנדרשת במשפט פלילי כי הנאשם עבר את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום וזאת מהנימוקים הבאים:

1. עדת התביעה תיעדה באופן מפורט את נסיבות ביצוע העבירה, תוך התייחסות לכל רכיביה ולעובדות הרלוונטיות לאישום. העדה ציינה מקום עמידתה, כיוון נסיעת הנאשם וכיוון חציית הולכת הרגל, מקום עצירת הולכת הרגל בגין הנאשם וכן, ציינה, כי שמרה על קשר עין עם הנאשם, עד לעצירתו.
2. העדה ציינה, כי בנתיב השמאלי, עצר רכב פרטי, על מנת לאפשר להולכת הרגל לחצות וזאת, בניגוד לטענתו המרכזית של הנאשם, לפיה, רכב גבוה שנסע לשמאלו, הסתיר לו את הולכת הרגל.
3. עדותה של עדת התביעה הייתה עניינית ועשתה עלי רושם אמין. עד התביעה, העיד על עובדות שאינן רלוונטיות לעבירה שבפני, אלא להתנהלותו של הנאשם לאחריה.
4. גרסת הנאשם מאידך, לא עשתה עלי רושם אמין ולא הייתה עקבית. הנאשם טען תחילה, כי הולכת הרגל הוסתרה מפניו על ידי רכב גבוה, אך כאשר נשאל, מדוע לא הבחין בה לפני מעבר החצייה, טען, כי כלל לא הייתה על המדרכה.
5. כאמור לעיל, גרסתו של הנאשם, לפיה, רכב גבוה הסתיר לו את הולכת הרגל, נסתרה ב-1/1.
6. התנהלותו של הנאשם לאחר האירוע, עת החל לברר פרטי השוטר, דרך גורם שלישי, מטילה,

לטעמי צל כבד על אמינותו של הנאשם.

מכל האמור לעיל ולאחר שהזהרתי את עצמי שכן עדות יחידה נשמעה בפני, אני קובעת כי הנאשם עבר את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, י' אייר תשע"ח, 25 אפריל 2018, במעמד הצדדים